

IV. Opis programu studiów

4. KARTA PRZEDMIOTU

Kod przedmiotu	B1-6-951
Nazwa przedmiotu	Podstawy dynamiki i stateczności budowli
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Principles of dynamics and stability of structures
Obowiązuje od roku akademickiego	2019/2020

USYTUOWANIE MODUŁU W SYSTEMIE STUDIÓW

Kierunek studiów	budownictwo
Poziom kształcenia	I stopień
Profil studiów	ogólnoakademicki
Forma i tryb prowadzenia studiów	stacjonarne
Zakres	-
Jednostka prowadząca przedmiot	Katedra Mechaniki, Konstrukcji Metalowych i Metod Komputerowych
Koordynator przedmiotu	dr inż. Paulina Obara, dr inż. Michał Szczecina
Zatwierdził	Prof. dr hab. inż. Marek Iwański

OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU

Przynależność do grupy/bloku przedmiotów	Przedmiot specjalnościowy
Status przedmiotu	Obowiązkowy
Język prowadzenia zajęć	Polski
Usytuowanie modułu w planie studiów - semestr	Semestr VI
Wymagania wstępne	-
Egzamin (TAK/NIE)	NIE
Liczba punktów ECTS	2

Forma prowadzenia zajęć	wykład	ćwiczenia	laboratorium	projekt	Inne
Liczba godzin w semestrze	15			30	

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Kategoria	Sym- bol efektu	Efekty kształcenia	Odniesienie do efektów kierunkowych
Wiedza	W01	Zna podstawowe, ścisłe i przybliżone, metody analizy stateczności i analizy dynamicznej konstrukcji prętowych.	B1_W07
Umiejęt- ności	U01	Potrafi wyznaczać bezpieczne obszary stateczności.	B1_U10 B1_U12
	U02	Potrafi wyznaczać siły przekrojowe z uwzględnieniem wpływów efektów drugiego rzędu.	B1_U09 B1_U10 B1_U12
	U03	Potrafi wyznaczać częstości drgań własnych konstrukcji przy ciągłym rozkładzie masy.	B1_U11 B1_U12
Kompeten- cje społecz- ne	K01	Potrafi pracować samodzielnie.	B1_K01
	K02	Jest odpowiedzialny za rzetelność uzyskanych wyników.	B1_K02
	K03	Formułuje wnioski i opisuje wyniki prac własnych.	B1_K04

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć*	Treści programowe
wykład	<p>1. Istota Metody Elementów Skończonych. Opis elementu prętowego ramowego z uwzględnieniem siły osiowej. Wyznaczanie macierzy sztywności liniowej i geometrycznej – funkcje kształtu, związki geometryczne, związki fizyczne, energia sprężysta. Związek pomiędzy podejściem ścisłym a przybliżonym – rozwinięcie w szereg potęgowej macierzy sztywności teorii II rzędu.</p> <p>2. Energia kinetyczna – wyznaczanie macierzy bezwładności. Równanie równowagi poprzecznych drgań harmonicznym z uwzględnieniem sił ściskających – wyznaczenie wzorów transformacyjnych metody przemieszczeń. Związek pomiędzy podejściem ścisłym a przybliżonym - rozwinięcie w szereg potęgowej ścisłej macierzy sztywności.</p> <p>3. Energetyczne kryterium stateczności – wyznaczanie obciążeń krytycznych i sporządzanie ścieżek równowagi.</p>
projekt	<p>1. Wyznaczanie krytycznych wartości parametru obciążenia ustroju ramowego w sposób ścisły i przybliżony. Wyznaczanie bezpiecznych obszarów stateczności.</p> <p>2. Określanie wpływu efektów drugiego rzędu na siły przekrojowe.</p> <p>3. Wyznaczanie częstości drgań własnych dla układów ciągłych w sposób ścisły i przybliżony. Określanie wpływu sił osiowych na częstości drgań.</p>

METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Symbol efektu	Metody sprawdzania efektów kształcenia					
	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Kolokwium	Projekt	Sprawozdanie	Inne
W01			X	X		
U01			X	X		
U02			X	X		
U03			X	X		
K01			X	X		
K02			X	X		
K03			X	X		

FORMA I WARUNKI ZALICZENIA

Forma zajęć*	Forma zaliczenia	Warunki zaliczenia
wykład	zaliczenie z oceną	Uzyskanie co najmniej 50% punktów z pisemnego zaliczenia.
projekt	zaliczenie z oceną	Uzyskanie co najmniej oceny dostatecznej z każdego projektu i każdego kolokwium pisemnego.

NAKŁAD PRACY STUDENTA

Bilans punktów ECTS							
L p.	Rodzaj aktywności	Obciążenie studenta					Jednostka
		W	C	L	P	S	
1.	Udział w zajęciach zgodnie z planem studiów	15			30		h
2.	Inne (konsultacje, egzamin)	2			2		h
3.	Razem przy bezpośrednim udziale nauczyciela akademickiego	49					h
4.	Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje przy bezpośrednim udziale nauczyciela akademickiego	1,96					ECTS
5.	Liczba godzin samodzielnej pracy studenta	12					h
6.	Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach samodzielnej pracy	0,48					ECTS
7.	Nakład pracy związany z zajęciami o charakterze praktycznym	44					h
8.	Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym	1,76					ECTS
9.	Sumaryczne obciążenie pracą studenta	61					h
10.	Punkty ECTS za moduł <i>1 punkt ECTS=25 godzin obciążenia studenta</i>	2					

LITERATURA

1. Rakowski G. i inni: Mechanika budowli – ujęcie komputerowe t. I i II, Arkady, Warszawa, 1992.
2. Bogusz J.: Metoda przemieszczeń. Niewyznaczalne konstrukcje prętowe. Przykłady, Politechnika Krakowska, Kraków 2005.
3. Chmielewski T., Górski P., Kaleta B.: Zbiór zadań z mechaniki budowli. Metoda przemieszczeń i metoda elementów skończonych, Wydawnictwo WNT, Warszawa 2002.
4. Nowacki W.: Mechanika budowli, PWN, Warszawa 1976.
5. Langer J.: Dynamika budowli, Politechnika Wrocławska, Wrocław 1980.
6. Nowacki W.: Dynamika budowli, Arkady, Warszawa 1961.
7. Obara P.: Metoda przemieszczeń w analizie konstrukcji prętowych, Wydawnictwo Politechniki Świętokrzyskiej, Kielce 2011.
8. Gomuliński A., Witkowski M.: Mechanika budowli kurs dla zaawansowanych, OW PW, Warszawa 1993.